

Ангелъ Друмевъ

Отъ бесплатнитѣ ложи

Или какъ нѣкои наблюдаваха състезанието за свѣтовно първенство между България и Унгария

Спортната федерация бѣше обявила, че за състезанието на България—Унгария за свѣтовното първенство гратиси (безплатни билети) нѣма да се даватъ. И тия, които много разчитаха на тѣхъ, пропуснаха срока да си купятъ ефтини билети. Въ числото на постояннитѣ гратисчи бѣха и тримата редовни посетители на мачове: Чавдаръ, Иво и Асенъ. Тоя пътъ охраната бѣше много засилена и строга и всички надежди да се влѣзе въ игрището безъ билетъ бѣха загубени.

Часътъ на състезанието приближаваше и два отобуси, понесли играчитѣ на двата тима, навлѣзоха презъ главнитѣ врата по широката алея на игрището. Всички опити на тримата приятели да се промъкнатъ незабелязано съ голѣмитѣ коли, завършиха неуспѣшно и тѣ побързаха да потърсятъ мѣсто на високата могила, намираща се отвъдъ стадиона до самата му ограда.

Но и на могилата всичко бѣше заето. Тримата другари все пакъ успѣха да се промъкнатъ на преднитѣ мѣста, но за да могатъ да виждатъ играта, тѣ трѣбваше да се повдигатъ колкото могатъ на прѣсти, и да протѣгатъ шия. Тия гимнастически упражнения бѣха твърде мъчителни за тѣхъ, понеже нѣмаха добра додготовка.